

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział

Sąd Unijnych Znaków Towarowych i Wzorów Wspólnotowych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Beata Piwowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 sierpnia 2019 r. w Warszawie

sprawy z wniosku **R.spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Walendowie**

z udziałem **T.N.**

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

1. udzielić R.. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Walendowie zabezpieczenia roszczenia o zakazanie T.N.naruszania prawa do słownego znaku towarowego Vietmama (nr 317528) oraz słowno-graficznego znaku towarowego Vietmama (nr 317529) polegającego na używaniu oznaczeń: Vietmama, VietMama, VIETMAMA, Viet mama, Viet Mama, vietmama, viet mama, #VietMama, #VIETMAMA, #Viet mama, #Viet Mama, #vietmama, #viet mama w odniesieniu do usługi gastronomicznej, to jest oferowania i reklamowania za pomocą wyżej wymienionych oznaczeń usługi gastronomicznej w treści profilu o nazwie (...)na portalu (...) oraz w treści profilu o nazwie (...)na portalu(...)oraz w prowadzonych przez obowiązującą lokalach gastronomicznych, w tym w lokalu gastronomicznym położonym w W. (00-544) przy ul. (...), w tym w formie plakatów, ulotek, malunków, podkładek na stół,

poprzez zakazanie obowiązanej – na czas trwania procesu – używania w obrocie gospodarczym oznaczeń: Vietmama, VietMama, VIETMAMA, Viet mama, Viet Mama, vietmama, viet mama, #VietMama, #VIETMAMA, #Viet mama, #Viet Mama, #vietmama, #viet mama w odniesieniu do usługi gastronomicznej, polegającego na oferowaniu i reklamowaniu za pomocą wymienionych oznaczeń usługi gastronomicznej w treści profilu o nazwie „(...)” na portalu (...) i w treści profilu o nazwie „(...)” na portalu (...)oraz w prowadzonych przez obowiązującą lokalach gastronomicznych, w tym w lokalu gastronomicznym położonym w W. (...)przy ul. (...), w tym w formie plakatów, ulotek, malunków, podkładek na stół;

2. oddalić wniosek w pozostałej części;

3. wyznaczyć R. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Walendowie dwutygodniowy termin do wytoczenia względem T.N. powództwa obejmującego roszczenie z punktu 1.;

4. zwrócić uprawnionej z kasy Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 100 (sto) złotych tytułem nienależnej części opłaty sądowej uiszczonej 10 sierpnia 2019 r.

UZASADNIENIE

Po uzupełnieniu braków formalnych 23 sierpnia 2019 r. R. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Walendowie wniosła o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o zakazanie T. N. naruszania prawa do słownego znaku towarowego Vietmama (nr 317528) oraz słowno-graficznego znaku towarowego Vietmama (nr 317529) polegającego na używaniu oznaczeń: Vietmama, VietMama, VIETMAMA, Viet mama, VietMama, Viet Mama, vietmama, viet mama, #VietMama, #VIETMAMA, #Viet mama, #VietMama, #Viet Mama, #vietmama, #viet mama w odniesieniu do usługi gastronomicznej, to jest oferowania i reklamowania za pomocą wyżej wymienionych oznaczeń usługi gastronomicznej w treści profilu o nazwie (...) na portalu (...) oraz w treści profilu o nazwie (...) na portalu (...) oraz w prowadzonych przez obowiązującą lokalach gastronomicznych, w tym w lokalu gastronomicznym położnym w W. (...) przy ul. (...), w tym w formie plakatów, ulotek, malunków, podkładek na stół,

poprzez zakazanie obowiązanej – na czas trwania procesu – używania w obrocie gospodarczym oznaczeń: Vietmama, VietMama, VIETMAMA, Viet mama, VietMama, Viet Mama, vietmama, viet mama, #VietMama, #VIETMAMA, #Viet mama, #VietMama, #Viet Mama, #vietmama, #viet mama w odniesieniu do usługi gastronomicznej, polegającego na oferowaniu i reklamowaniu za pomocą wyżej wymienionych oznaczeń usługi gastronomicznej w treści profilu o nazwie (...) na portalu (...) oraz w treści profilu o nazwie (...) na portalu (...) oraz w prowadzonych przez obowiązującą lokalach gastronomicznych, w tym w lokalu gastronomicznym położnym w W. (...) przy ul. (...), w tym w formie plakatów, ulotek, malunków, podkładek na stół.

Wniosła ponadto o zagrożenie obowiązanej nakazaniem zapłaty na rzecz uprawnionej kwoty 1.000 zł za każdy dzień niewykonywania obowiązków określonych w postanowieniu.

Sąd ustalił:

R. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Walendowie prowadzi działalność gospodarczą w zakresie gastronomii. (dowód: odpis z KRS k.10-12) Spółka jest uprawniona do słownego znaku towarowego **VIETMAMA** zarejestrowanego w Urzędzie Patentowym RP pod nr

317528 oraz do znaku słowno-graficznego zarejestrowanego w Urzędzie Patentowym RP pod nr 317529, chronionych z pierwszeństwem od

4 maja 2018 r. dla towarów i usług w klasach klasyfikacji nicejskiej: **29.** (zupy, w tym wietnamska zupa pho, wietnamska zupa bun bo hue, wietnamska zupa bun tra ha noi, wietnamska zupa bun bo nam bo, wietnamska zupa bun mang vit, wietnamska zupa hu tieu, wietnamska zupa bun rieu, wietnamska zupa bun oc, wietnamska zupa canh chua, wietnamska zupa sup yen sao; napoje mleczne; desery owocowe, w tym wietnamski deser owocowy che, wietnamski deser owocowy banh chuoi, wietnamski deser owocowy nom hoa chuoi; gotowe desery, w tym wietnamski deser banh trung thu, wietnamski deser banh flan, wietnamski deser tao pho, wietnamski deser thach den, wietnamski deser banh troi, wietnamski deser banh chay, wietnamski deser banh khao mon, wietnamski deser thach rau cau, wietnamski deser ruou nep, wietnamski deser o mai), **30.** (dania gotowe w tym saigonki, wietnamskie danie gotowe goi cuon, wietnamskie danie gotowe mi xao, wietnamskie danie gotowe doi tiet, wietnamskie danie gotowe tiet canh, wietnamskie danie gotowe cha la lot, wietnamskie danie gotowe ca tim kho to, wietnamskie danie gotowe bun thit nuong, wietnamskie danie gotowe banh bao, wietnamskie danie gotowe banh chung, wietnamskie danie gotowe banh mi, wietnamskie danie gotowe com rang, wietnamskie danie gotowe dau phu sot ca chua, wietnamskie danie gotowe thi kho tau, wietnamskie danie gotowe trung vit lon, wietnamskie danie gotowe doi tiet, wytrawne przekąski, w tym wietnamska wytrawna przekąska banh tet, wietnamska wytrawna przekąska pho cuon, wietnamska wytrawna przekąska bahn cuon, wietnamska wytrawna przekąska chao, wietnamska wytrawna przekąska banh ran, wietnamska wytrawna przekąska banh bot loc, wietnamska wytrawna przekąska banh te, wietnamska wytrawna przekąska banh beo, wietnamska wytrawna przekąska banh duc, wietnamska wytrawna przekąska banh mi, wietnamska wytrawna przekąska banh xeo, wietnamska wytrawna przekąska goi cuon, wietnamska wytrawna przekąska banh gio, wietnamska wytrawna przekąska nem chua, wietnamska wytrawna przekąska quay; kawa, w tym wietnamska kawa ca phe sua da, wietnamska kawa ca phe trung; herbata), **32.** (napoje orzeźwiające; napoje bezalkoholowe; napoje owocowe, w tym wietnamski napój owocowy sinh to; napoje półmrożone; lemoniada, w tym wietnamska lemoniada chanh muoi), **41.** (szkolenia w zakresie kuchni wietnamskiej) i **43.** (restauracje; usługi barowe; bary; usługi cateringowe, obsługa gastronomiczna z własnym zapleczem, produktami i transportem). (dowód: świadectwa ochronne k.13-16)

Uprawniona prowadzi w W. przy ul. (...)kawiarnię i restaurację, w której serwuje m.in. dania kuchni wietnamskiej, w tym kilka rodzajów zupy Pho. (dowód: wydruki ze stron internetowych k.18-21, fotografie lokalu k.23-31)

T N. prowadzi od 17 grudnia 2018 r. działalność gospodarczą pod firmą O. T.N. świadcząc usługi gastronomiczne w lokalu „O.” przy ul. (...) w Warszawie. (dowód: informacja z CEIDG k.33, paragon k.32, print screeny k.35-38)

Dla oznaczania usług gastronomicznych i w reklamie obowiązana korzystać także z oznaczeń „VIETMAMA” i „VIET MAMA” m.in. w wystroju wnętrza lokalu, w opisie potraw, w treściach strony internetowej (...).pl oraz w mediach społecznościowych na portalach (...) i (...). Słowa te pojawiają się w informacjach o kuchni, potrawach i restauracji obowiązanej używane w odniesieniu do wietnamskiej mamy T.N., ale także w funkcji znaku towarowego. (dowód: fotografie k.38-42)

Sąd zważył:

Podstawową funkcją znaku towarowego jest gwarantowanie konsumentowi lub końcowemu odbiorcy możliwości określenia pochodzenia towaru lub usługi nim oznaczonych, odróżnienia go (bez ewentualności wprowadzenia w błąd) od towarów lub usług innego pochodzenia. (tak wyroki Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości [obecnie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej] z 23.05.1978 r. w sprawie 102/77 (...), z 18.06.2002 r. w sprawie C-299/99 (...), z 8.05.2008 r. w sprawie C-304/06 (...), wyrok Sądu Unii Europejskiej z 8.02.2011 r. w sprawie T-157/08 (...)) Prawo wyłączne zostało przyznane, aby umożliwić właścicielowi znaku towarowego ochronę jego szczególnych interesów, zadbanie o to, aby znak ten mógł spełniać właściwe mu funkcje wskazywania konsumentom pochodzenia towaru lub usługi oraz gwarantowania ich jakości, a także funkcje komunikacyjną, reklamową i inwestycyjną. Wykonywanie prawa wyłącznego jest zastrzeżone dla przypadków, w których używanie przez osoby trzecie określonego oznaczenia wpływa lub może negatywnie wpływać na pełnione przez znak funkcje. (tak wyrok Trybunału z 22.09.2011 r. w sprawie C-482/09 (...), a także wyroki z 18.06.2009 r. w sprawie C-487/07 (...) z 23.03.2010 r. w sprawach połączonych od C-236/08 do C-238/08 (...))

Zgodnie z art. 153 ust. 1 ustawy z 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej, przez uzyskanie prawa ochronnego nabywa się wyłączność używania znaku towarowego w sposób zarobkowy lub zawodowy na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, polegającego w szczególności na:

1. umieszczaniu tego znaku na towarach objętych prawem ochronnym lub ich opakowaniach, oferowaniu i wprowadzaniu tych towarów do obrotu, ich imporcie lub eksporcie oraz składowaniu w celu oferowania i wprowadzania do obrotu, a także oferowaniu lub świadczeniu usług pod tym znakiem;
2. umieszczaniu znaku na dokumentach związanych z wprowadzaniem towarów do obrotu lub związanych ze świadczeniem usług;
3. posługiwaniu się nim w celu reklamy. (art. 154 p.w.p.)

Przepis art. 296 ust. 2 przyznaje natomiast właścicielowi prawo do wyłącznego i niezakłóconego używania znaku towarowego oraz zakazania innym osobom, które nie mają jego zgody, używania w obrocie gospodarczym znaku identycznego:

1. ze znakiem towarowym, na który udzielono prawa ochronnego z wcześniejszym pierwszeństwem na rzecz tego uprawnionego w odniesieniu do identycznych towarów;
2. lub podobnego do znaku towarowego, na który udzielono prawa ochronnego z wcześniejszym pierwszeństwem na rzecz tego uprawnionego w odniesieniu do towarów identycznych lub podobnych, jeżeli zachodzi ryzyko wprowadzenia odbiorców w błąd, które obejmuje w szczególności ryzyko skojarzenia znaku ze znakiem towarowym, na który udzielono prawa ochronnego z wcześniejszym pierwszeństwem na rzecz tego uprawnionego;
3. lub podobnego do renomowanego znaku towarowego, na który udzielono prawa ochronnego z wcześniejszym pierwszeństwem na rzecz tego uprawnionego w odniesieniu do jakichkolwiek towarów, jeżeli używanie tego znaku bez uzasadnionej przyczyny przynosi nienależną korzyść lub jest szkodliwe dla odróżniającego charakteru lub renomy znaku wcześniejszego.

Ocena identyczności lub podobieństwa znaku zarejestrowanego oraz przeciwstawianego mu oznaczenia pozwanego powinna się opierać na ich zgodności wizualnej, fonetycznej i koncepcyjnej. Znaki należy porównywać całościowo, a decydujące znaczenie mieć będą elementy odróżniające, a nie opisowe. Oznaczenie może być uznane za identyczne ze znakiem, tylko wtedy, gdy powtarza – bez dokonywania zmian lub uzupełnień – wszystkie jego elementy, lub gdy rozpatrywane jako całość, wykazuje nieznaczne różnice, które nie zostaną dostrzeżone przez przeciętnego konsumenta. (tak wyrok Trybunału z 20.03.2003 r. C-291/00 (...)) Dwa znaki towarowe są do siebie podobne jeżeli, z punktu widzenia określonego kręgu odbiorców, są przynajmniej częściowo identyczne w jednym lub kilku istotnych aspektach. (tak wyrok Sądu z 23.10.2002 r. w sprawie T-6/01 (...)) Dla stwierdzenia, czy w konkretnym przypadku znaki są identyczne, czy też można mówić zaledwie o podobieństwie, konieczne jest dokonanie oceny wizualnych, fonetycznych i znaczeniowych cech znaków i ich całościowego oddziaływania na percepcję należycie poinformowanego, dostatecznie uważnego i rozsądnego przeciętnego konsumenta. (tak wyroki Trybunału z 20.03.2003 r. w sprawie C-291/00 (...), z 8.05.2014 r. w sprawie C-591/12 (...))

Dokonując oceny podobieństwa towarów i usług należy brać pod uwagę wszystkie czynniki charakteryzujące zachodzące między nimi relacje (zależności), szczególnie ich rodzaj i przeznaczenie, sposób używania lub korzystania z nich, warunki w jakich są sprzedawane, a także ich wzajemny, konkurencyjny lub komplementarny charakter. (tak wyroki Sądu z 23.10.2002 r. w sprawie T-388/00 (...), z 4.11.2003 r. w sprawie T-85/02 (...)) Całościowa ocena zakłada pewną współzależność między branymi pod uwagę czynnikami, w szczególności podobieństwem znaków oraz podobieństwem towarów/usług, których one dotyczą, przy czym niski stopień podobieństwa towarów i usług może być zrównoważony znaczącym stopniem podobieństwa znaków i odwrotnie. (zasada wzajemnej zależności - tak wyroki Trybunału z 23.10.2002 r. w sprawie T-6/01 (...), z 13.09.2007 r. w sprawie C-234/06 (...), z 18.12.2008 r. w sprawie C-16/06 (...))

W myśl utrwalonego orzecznictwa, prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd istnieje, gdy znaczna część właściwego kręgu odbiorców mogłaby zostać skłoniona do omyłkowego zakupu towaru pozwanego myśląc, że jest to towar uprawnionego (uznając, że dane towary lub usługi pochodzą z tego samego przedsiębiorstwa), ewentualnie mogłaby uznać, że dane towary lub usługi pochodzą z przedsiębiorstw powiązanych ze sobą gospodarczo. (tak wyroki Trybunału z 29.09.1998 r. w sprawie C-39/97 (...), z 4.05.1999 r. w sprawach połączonych C-108/97, C-109/97 (...), z 22.06.1999 r. w sprawie C-342/97 (...)) Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd powinno być oceniane w sposób całościowy, według sposobu postrzegania konsumenta, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych okoliczności konkretnego przypadku, szczególnie wzajemnej zależności między podobieństwem oznaczeń i towarów lub usług, których one dotyczą. (tak wyroki Trybunału z 11.11.1997 r. w sprawie C-25/95 (...), z 23.03.2006 r. w sprawie C-206/04 (...), z 18.12.2008 r. w sprawie C-16/06 (...), z 8.05.2014 r. w sprawie C-591/12 (...)) oraz wyroki Sądu z 9.07.2003 r. w sprawie T-162/01 (...) z 20.01.2010 r. w sprawie T-460/07 (...)

Właściwy krąg odbiorców składa się z przeciętnych konsumentów, należycie poinformowanych, dostatecznie uważnych i rozsądnych, przy czym poziom uwagi konsumentów może się różnie

kształtować w zależności od kategorii towarów lub usług. (tak wyroki Trybunału z 22.06.1999 r. w sprawie C-342/97 (...), z 6.05.2003 r. w sprawie C-104/01 (...) i z 12.01.2006 r. C-361/04 (...). Przeciętny konsument rzadko ma możliwość przeprowadzenia bezpośredniego porównania różnych znaków towarowych, musi zazwyczaj zdać się na zachowany w pamięci nie-doskonały ich obraz. Ryzyko konfuzji jest tym większe, im silniejszy jest charakter odróżniający znaku towarowego, który wynika z jego samoistnych cech lub renomy (znajomości, rozpoznawalności na rynku). (tak wyroki Trybunału z 22.06.1999 r. w sprawie C-342/97 (...), z 11.11.1997 r. w sprawie C-251/95 (...) i z 29.09.1998 r. w sprawie C-39/97 (...))

Istnieje pewna współzależność pomiędzy znajomością znaku wśród odbiorców, a jego charakterem odróżniającym - im bardziej znak jest znany, tym bardziej wzmocniony jest jego charakter odróżniający. Przy ocenie, czy znak cieszy się wysoce odróżniającym charakterem wynikającym z jego znajomości wśród odbiorców należy rozpatrzeć wszystkie istotne okoliczności danego przypadku, w szczególności udział znaku w rynku, natężenie, zasięg geograficzny i okres jego używania, wielkość inwestycji dokonanych przez przedsiębiorstwo w celu jego promocji, udział procentowy zainteresowanych grup odbiorców, którym znak umożliwia zidentyfikowanie towarów jako pochodzących z określonego przedsiębiorstwa, jak również oświadczenia izb handlowych i przemysłowych lub stowarzyszeń zawodowych. (tak wyrok Sądu z 12.07.2006 r. w sprawie T-277/04 (...)). Ciężar udowodnienia siły znaku towarowego i jego odróżniającego charakteru, spoczywa na powodzie. (art. 6 k.c.)

Zgodnie z art. 296 ust. 1 p.w.p., osoba, której prawo ochronne na znak towarowy zostało naruszone, lub osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać zaniechania naruszania, wydania bez-podstawnie uzyskanych korzyści, a w razie zawinionego naruszenia również naprawienia wyrządzonej szkody: na zasadach ogólnych albo poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej opłacie licencyjnej albo innego stosownego wynagrodzenia, które w chwili ich dochodzenia byłyby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie ze znaku. Przepis art. 286 p.w.p. stanowi natomiast, że sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec, na wniosek uprawnionego, o będących własnością naruszającego bezprawnie wytworzonych lub oznaczonych wytworach oraz środkach i materiałach, które zostały użyte do ich wytworzenia lub oznaczenia, w szczególności może orzec o ich wycofaniu z obrotu, przyznaniu uprawnionemu na poczet zasądzonej na jego rzecz sumy pieniężnej albo zniszczeniu.

Zabezpieczenia roszczeń przedsiębiorcy wynikających z naruszenia praw własności przemysłowej i reguł uczciwej konkurencji udziela się na zasadach ogólnych. Art. 730 § 1 k.p.c. dopuszcza udzielenie zabezpieczenia w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny, zarówno przed wszczęciem postępowania jak i w jego toku (§ 2). Zgodnie z art. 730¹ k.p.c. wniosek powinien zawierać uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, który istnieje, gdy jego brak uniemożliwi albo poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi albo poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Zabezpieczenie roszczeń pieniężnych może nastąpić m.in. poprzez zajęcie ruchomości (art. 747 pkt 1 k.p.c.). Jeżeli jego przedmiotem nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela go w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, w szczególności sąd może unormować prawa i obowiązki stron na czas trwania postępowania (art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.). Przy

wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględnia interesy stron w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należyłą ochronę prawną, a obowiązane nie obciążać ponad potrzebę.

Wyłączność spółki R. używania na terytorium P. słownego znaku towarowego **Vietmama** R.317528 i znaku słowno-graficznego R.317529 z elementem słownym „VIETMAMA” została należycie uprawdopodobniona świadectwami ochronnymi Urzędu Patentowego RP. Dla usług gastronomicznych identycznych z usługami w klasie 43. klasyfikacji nicejskiej, dla których chronione są znaki uprawnionej obowiązana używa oznaczeń „VIETMAMA”, „VIET MAMA” identycznych ze znakiem słownym, a konfuzyjnie podobnych do znaku słowno-graficznego. Graficzne przedstawienie postaci wietnamskiej kobiety ma charakter opisowy, elementem odróżniającym znak R.317529 jest słowo „VIETMAMA”, zapamiętywane i kojarzone przez potencjalnych nabywców.

T.N. narusza zatem prawa spółki R. w sposób zdefiniowany w art. 296 ust. 2 pkt 1 i 2 p.w.p. Korzystanie przez obowiązaną z oznaczeń „VIETMAMA” i „VIET MAMA” (w różnym zapisie) w funkcji oznaczenia restauracji i świadczonych w niej usług gastronomicznych zakłóca wykonywanie przez znaki towarowe R.317528 i R.317529 przynależnych im funkcji oznaczenia pochodzenia, reklamowej, ewentualnie także jakościowej. Może także działać na szkodę charakteru odróżniającego znaków towarowego **Vietmama** prowadząc do ich degeneracji. Uprawdopodobnienie faktu naruszania przez T.N. praw spółki R. uzasadnia uznanie – na tym etapie postępowania - za słuszne roszczeń określonych w art. 296 ust. 1 p.w.p.

Uprawniona należycie uprawdopodobniła także swój interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia. Aby nie wystąpiły niekorzystne dla niej skutki konieczne jest niezwłoczne zapewnienie ochrony jej praw wyłącznych. Brak zabezpieczenia i długotrwałe oczekiwanie na prawomocne rozstrzygnięcie sądu o zakazaniu obowiązanej dokonywania naruszeń pozbawi spółkę R. ochrony prawnej i uniemożliwi osiągnięcie celu postępowania głównego. Używanie przez obowiązaną w jego toku kwestionowanych oznaczeń będzie utrzymywać skutki naruszenia poprzez zacieranie, w odbiorze konsumentów, różnic pomiędzy usługami stron, szczególnie, że są one świadczone w tej samej miejscowości, w niedalekiej odległości. Usunięcie skutków takich naruszeń w przyszłości może okazać się bardzo utrudnione, jeśli w ogóle możliwe.

Żądany sposób zabezpieczenia odpowiada treści przyszłego roszczenia. Zapewni spółce R. należyłą ochronę prawną, a obowiązanej nie obciąży ponad potrzebę, może ona bowiem prowadzić działalność gospodarczą nie naruszając praw i interesów gospodarczych osób trzecich. (art. 730¹ w zw. z art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.)

Stosownie do art. 733 k.p.c., Sąd wyznaczył uprawnionej dwutygodniowy termin, w którym pismo wszczynające postępowanie powinno być wniesione pod rygorem upadku zabezpieczenia.

Sąd oddalił wniosek w takim zakresie, w jakim dokonał stylistycznych zmian w treści roszczeń i sposobów ich zabezpieczenia. Oddalił także żądanie zagrożenia obowiązanej zapłatą stosunkowo wysokiej sumy przymusowej, ponieważ wniosek w tym zakresie nie został dostatecznie umotywowany, co do zasady ani co do wysokości. (*a contrario* art. 756² § 1 w zw. z art. 1050¹ i art. 1051¹ k.p.c.)

Opłatę sądową od wniosku należało określić przyjmując jako podstawę przepis art. 69 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 1 u.k.s.c. na 100 zł. Uiszczona ponad tę kwotę opłata w wysokości 100 zł podlegała zwrotowi z urzędu, na zasadzie art. 79 ust.1 pkt 1a u.k.s.c.